

Flertal, virkelig kan have til Disposition? Det er da min Overbevisning, at skal dette naas, er det det konservative Folkeparti, der i Virkeligheden maa slaa Hovedslaget. Det er det konservative Folkeparti, der i Byerne — og her er det i Virkeligheden, Kampen staar — maa tage Hovedstødet overfor Socialdemokratiet. For at kunne gøre dette, da er det selvfølgelig nødvendigt, at vi fra vor Side fører en liberal Politik. Hvor nu Lønarbejderen holder op og Tjenestemanden begynder, ja, denne Grænse er fornuftigvis ganske udflydende — Tjenestemand taget i den videste Betydning, altsaa ikke alene Tjenestemænd i Ståtens Tjeneste, men ogsaa Tjenestemænd i privat Tjeneste. Først der ikke fra konservativ Side en Politik — og her tror jeg ikke, Venstre har Mulighed for at føre den Politik —, som stiller Lovgivningen paa en saadan Maade, for saa vidt som Partiet har Indflydelse derpaa, at der tages et rimeligt Hensyn til dette store Lag af Vælgere, og som paa den anden Side ogsaa tager Hensyn til i den abnorme Erhvervssituation, vi har i Øjeblikket, at sætte meget ind paa at hjælpe disse Erhverv saa meget som muligt, føres der ikke fra konservativ Side en saadan Politik, saa er det min Overbevisning, at saa vandrer Vælgerne fra de Konservative, men ikke over til Venstre. Man kan være fuldt forvisset om, at det gør man ikke i Byerne i denne Situation — muligvis kan man faa en eller anden Landvælger, som i øvrigt mener at være konservativ, til at gaa over, det skal jeg lade være usagt, men det er min Overbevisning i Tilslutning til det, det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde i Gaar, at saa grumme mange skal man ikke regne med paa den Bv. Men sikkert er det, at føres der ikke af det borgerlige Styre en Politik, som tager nogenlunde Hensyn til de her nævnte Forhold, vil der finde en stor Vandring Sted fra det konservative Parti til Socialdemokratiet. Til de Radikale kan jeg ikke tro, der vil finde nogen større Vandring Sted, idet det jo efterhønden er blevet ret umuligt at vide, hvad dette Parti egentlig vil i Erhvervsforholdene.

Jeg maa altsaa ud fra dette Synspunkt hævde, at det er en fuldkommen urigtig Paastand, at det er Venstre, som er Værnet mod Socialdemokratiet. Jeg maa hævde, at det tværtimod er det konservative Parti, som ved sin Politik, saaledes som det nu en Gang ønsker den, og ved sin Paavirkning af det andet Led i det borgerlige Samarbejde, Partiet Venstre, skaber Mulighed for en Politik, som bliver af en saadan Art, at der skabes Betingelser for, at der kan faaes

Tilslutning fra et Flertal af Vælgere i Landet. Og ud fra denne Betragtning maa jeg altsaa hævde, at det konservative Partis Arbejde er fuldkommen lige saa nødvendigt som Partiet Venstres, og jeg maa, om end Talforskellen ikke er ubetydelig, hævde, at vi saa nogenlunde maa have den samme Indflydelse som Partiet Venstre paa det Styre, der skal fremgaa af et borgerligt Samarbejde.

Det, der politisk set skete ved Dagsordenen af 19. Oktober, var, at man mente at faa de politiske Linier trukket op paa en saadan Maade, at man paa hver sin Side af en Streg havde en Blok: til den ene Side den moderat-konservative, til den anden Side den socialdemokratisk-radikale. Det, der er sket siden den Dag, bærer imidlertid nærmest Præget af, at det ikke er blevet saaledes. Vel har man Lov til at haabe og ogsaa tro, at Blokken til den ene Side er i Orden, men Blokken til den anden Side, om den tror jeg, man har Lov til at sige, at den er meget ubestemt; om den er 4-kantet, 3-kantet eller rund, eller hvad den overhovedet er, er i Virkeligheden ganske overordentlig ubestemt. Det kan ikke være undgaaet nogens Opmærksomhed, at de Venskabeligheder, der er sagt af de Radikale til Socialdemokraterne og omvendt i de Dage, der er gaaet, siden nævnte Dagsorden blev vedtaget, ikke just har været af den Natur, at man tør fastslaa, at dette Samarbejde er saa inderligt, at der slet ikke kan være Tale om andet; snarere maa man tværtimod sige, at det er noget helt andet end Samarbejde. Jeg maa hævde, at det radikale Parti synes, i alt Fald gennem nogle af sine Talerør og ikke igennem dem, man i Almindelighed plejer at anse for de mindre betydende indenfor det radikale Parti, at være ved at komme ud at svømme. De har vel nok endnu en vis Tovende kastet over til Socialdemokratiet, men jeg har afgjort det Indtryk, at de ude ved denne Tovende har en Mand staaende, som er blevet instrueret om, at saa snart der fra Førernes Side raabes: Kast af, bliver der kastet af — men naturligvis, som de Realitetsmennesker de er, ikke før de finder et andet stort Skib, hvortil de mulig kan kaste den overflødigblevne Tovende, saaledes at de kan blive Jollen, større eller mindre, alt efter som Forholdene vil tillade det, i Forbindelse med det store Skib. Dette er et Forhold, som ikke er uden Interesse, heller ikke for det konservative Folkeparti. Vi maatte være Taa-ber, hvis vi ikke kunde se, at her ligger politiske Muligheder, som maaske ogsaa kan